

Opgørelse Sted mellem danske og udenlandske Jærnbaneautoriteter, at forudsige, hvorvidt denne Kontos Resultat vil blive i Favør eller Disfavør af de danske Statsbaner. Forholdet har ganske vist i Almindelighed været dette, at der her har været en Udgift for de danske Statsbaner, men da Postens Størrelse overhovedet afhænger af, i hvilket Omfang fremmede Jærnbanevogne i Løbet af Finansaaret passere, og den Tid, i hvilken de bruges her i Landet til Fragtforsendelse, og paa den anden Side, hvor længe danske Jærnbanevogne i Udlandet bruges til Fragtforsendelse, saa vil det selv i Løbet af Finansaaret være ganske umuligt at opstille en tilnærmelsesvis rigtig Kalkule over Beløbets Størrelse. Det er kun disse korte Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds har som Mindretal i Udvalget gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til Overskridelsen af det Beløb, der udgives i Henhold til Loven af 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Det ærede Medlem er allerede blevet ret udførlig imødegaaet saavel af den ærede Ordfører som af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), til hvis Ytringer jeg fuldt ud kan slutte mig, saa at jeg ikke finder Anledning til at tilføje noget videre. Kun skal jeg bemærke, at jeg maa fastholde, at Beløbet er i den Grad kalkulatorisk, saa at det i Virkeligheden ikke er af principiel Betydning, om Beløbet bliver overskredet noget mere eller mindre. Jeg vil samtidig erindre om, at Beløbet ved Siden af at være kalkulatorisk i Virkeligheden er lovbundet, og at Regeringen har den Pligt at udrede de Udgifter, der følge af de forekommende smitsomme Sygdomme. Naar det ærede Medlem mente, at Ministeriet allerede, naar Tillægsbevillingsloven foreligger til Behandling, burde kunne forudsæ de Tilfælde, som bevirke Overskridelsen, vil jeg kun sige, at jeg vilde være det ærede Medlem meget taknemmelig, hvis han vilde anvise en Metode, efter hvilken man i Tide kunde se, hvilke Overskridelser der sandsynligvis vilde komme frem, thi der kunde spares mange Penge, naar man i Forvejen kunde tage sine Forholdsregler. Jeg tvivler dog om, at det ærede Medlem vil være i Stand til i Forvejen at kunne se, naar en smitsom Sygdom vil udbryde. Det ærede Medlem mente endelig, at hvis Sagen var kommen

til Ministeriets og Rigsdagens Overvejelse, var det dog muligt, at der kunde have været sparet en Del af de udlagte Beløb. Jeg skal dertil sige, at Nedslagning paa Grund af smitsomme Sygdomme kommer til Overvejelse i Ministeriet. Naar Veterinærphysik eller den, der i hans Sted rejser til det paagældende Sted for at undersøge, om Diagnosen er rigtig, har afgivet telegrafisk Indberetning, resolverer Ministeriet, om der skal nedslaa. Sagen har altsaa været til Overvejelse i Ministeriet, men jeg maa i høj Grad modsætte mig, at Ministeren skulde raadføre sig med Rigsdagen i slige Tilfælde, hvor der maa handles hurtigt og resolut. Ministeren maa her handle efter bedste Omdømme og med Hensyn til Udgifterne være bunden til Loven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Med Hensyn til mit Budget er det kun den ærede Ordførers Bemærkninger med Hensyn til Aandssvegeanstalterne, der give mig Anledning til at udtale mig. Med Hensyn til de Alumner, der ikke ere fuldt betalende eller slet ikke betale, maa det være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at med en ganske enkelt Undtagelse et Barn, der er blevet optaget i Løbet af de sidste Par Aar, jeg tror i Fjor, og hvor Familieforholdene vare saa fortvivlede, at jeg ikke let tror, at nogen vilde have nægtet Optagelsen af dette Barn, ere alle de andre i sin Tid optagne af Professor Keller og efter hans Død af hans Søn, altsaa paa en Tid, da disse Anstalter vare privat Ejendom, og hvor enhver Nedsættelse i eller Eftergivelse af Kontingentet gik ud af vedkommende private Ejers egen Lomme. Under disse Forhold tror jeg, at man vil anerkende det som rigtigt at lade de Alumner, der paa den Maade ere komne ind paa Anstalterne, vedblive at være der paa de samme Vilkaar, ogsaa efter at Anstalterne ere blevne en selvejende Institution. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører og Udvalget vilde være enige i det, jeg her har fremsat. Det følger i øvrigt af sig selv, at man for Fremtiden vil være overordentlig forsigtig med slige Eftergivelser, men der kan komme Tilfælde, hvor der er Humanitetshensyn, som jeg tror, at enhver vil bøje sig for. Med Hensyn til Nedsættelsen af Kontingentet for Asylisterne glæder det mig meget, at den ærede Ordfører — og jeg tør vel antage — ogsaa Udvalget er enig med mig i, at det for Tiden ikke lader sig gøre. Jeg vilde i høj Grad ønske, at vi kunde komme til en Nedsættelse i Be-